

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Praesertim Augustini, Et Thomae Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Sacramentis In Genere Et Specie - Libros Octo Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput 270. Sacerdos, cui facta est confessio, potest de licentia expressa
pœnitentis, de rebus in confessione auditis cum eo colloqui, & cum
qualibet alia persona.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73212](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73212)

Neque enim dicere potest se negasse absolutionem: quia ex hoc iudex induceretur in suspicionem committi ab ipso gravi criminis, de quo non satis poeniteret. Et idem violator est sigilli, qui absolutionem se negasse dicit homini, cujus confessionem excepit.

CAPUT CCLXX.

Sacerdos, cui facta est confessio, potest de licentia expressa poenitentis, de rebus in confessione auditis cum eo colloqui, & cum qualibet alia persona.

2874 **T** A S. Thomas Supplem. q. 11. a. 4. S. Bonaventura, S. Antoninus, & Doctores passim omnes. Rationem dat S. Thomas, quia duo sunt propter quae tenetur Sacerdos peccatum occultare. Primum est principaliter quia ipsa occultatio est de essentia Sacramenti, in quantum scit illud ut Deus, cuius vicem gerit in confessione. Alio modo propter scandalum vitandum. Potest autem confitens facere, ut illud quod Sacerdos sciebat tantum ut Deus, sciat etiam ut homo; quod facit, datur licentiam eum ad dicendum. Et idem si dicat, non frangit sigillum confessionis. Tamen debet cavere scandalum dicendo, ne fractor sigilli reputetur. Ratio brevior haec afferri potest: quia sicut poenitens crimen à se confessum extra confessionem revelare potest; ita revclandi licentiam concedere.

2875 Nec dicas hinc aperiri viam malis Sacerdotibus revelandi confessionem, sub falso pretextu licentiae poenitentis. Quia (ut S. Doctor profertur) imminet eis probatio (si accusantur) quod de licentia poenitentis revelaverint. Quam proinde ut in facti exigentia probare possint, sine licentia in scriptis facile non revelabunt.

2876 **D**ixi de licentia expressa poenitentis. Neque enim sufficit tacita, vel interpretativa. Ob grandia mala sequi nata ex eo quod Confessarius relinquere potestas interpretandi mentem, seu voluntatem poenitentis. In qua interpretatione facile excederent, fallerentque praesentes confensum poenitentis, cum non esset. Quo fieret, ut fideles cum fundamento avertentur à confessione, si Confessarius liceret pro libitu sic consentientem mentem interpretari.

2877 **D**ebet etiam licentia poenitentis esse omnino libera & spontanea, & nullo modo coacta, vel extorta per importunitatem Confessarii, vel coactionem cuiuspiam alterius. Unde si uxor, à marito coacta, facultatem daret Confessario peccatum suum revelandi, illud revelare non posset.

CAPUT CCLXXI.

Illicitus est omnis usus scientia confessionis, extra confessionem, per quem confessio redditur odiosa, vel qui sit cum poenitente gravamine, vel incommodo, confessioni extrinseco.

2878 **P**lurimorum opinio est, Confessarium posse extra confessionem uti scientia confessionis, dummodo id fiat absque periculo detegendi confessionem, & absque periculo suspicionis, quod id fiat ob scientiam confessionis. Pro ea S. Thomas, S. Bonaventura, S. Antoninus, Securus, Dionysium Carthusianum, aliosque magno numero referunt Sanchez lib. 3. de matrim. disp. 16. num. 2. Morinus l. 2. c. 16. Leander à SS. Sacramento hic q. 62. ubi illos sequitur cum Tannero, Sylvio, Hurtado, Villalobos, &c. Indequae plurima concludit. 1. q. 63. Superiorem posse ob peccatum ex sola confessione notum privare subditum officio ad nutum amovibili, etiam post Decretum Clem. VIII. postea referen-

dum. 2. q. 64. esse licitum secretò negare suffragium ob indignitatem ex sola confessione notam. 3. q. 66. esse licitum monere Praetores urbis, Principes, Praelatos, &c. de malo imminente urbi, vel Republicae, vel Ecclesiae, vel Monasterio, ut diligentius invigilent, & periculum avertant, modo reus, vel complices, quorum crimen ex sola confessione notum est, nominatim & in individuo, directè vel indirectè non manifestentur, nec prodantur. Quod etiam (uti & secundum) novissimè docet Natalis Alexander Th. Dogmat. to. 4. l. 2. reg. 48. & 57. q. 67. esse licitum Superiori, ob scientiam confessionis, negare subditis licentiam eundi foras, alloquendi externos, claudere januas vel fenestras, per quas de nocte exeunt, &c. 5. q. 69. Confessarium posse dimittere famulum, quem ex sola confessione scit esse furacem.

Verùm hæc opinio praesentis Ecclesiae sensui non congruit. Nec ullo modo sequenda est in praxi. Primum, quia ipsimet Patroni illius tot circumstantias, tantamque cautellam ad praxim illius requirunt, ut vix in praxi concurrant, uti bene advertit Sanchez ubi supra.

2884 **S**ecundò, quia opinio illa miseris peccatoribus odiosum & formidabile reddit Poenitentiae Sacramentum, in ipsorum solamen & levamen, non in odium à Christo institutum. Tollit enim miseris peccatoribus confidentiam & securitatem confitendi peccata sua, saltem gravia, hoc ipso quod sciunt Confessarium uti posse scientia ex sola confessione acquirità, ad suffragium ipsis negandum, ad removendum ipsos ab officio, licet ad nutum amovibili, &c. Et cui (amabo!) securum erit, & molestum non erit, confiteri alicui Thomistae, vel Scotistae v. g. quem sciverit imbutum illa opinione S. Thomae, vel Scoti, imò per Constitutiones suas adstrictum ad eam sequendam: periculum proinde esse, si tali confiteatur, ne sibi in occasione suffragium negent, communiaque aliis commoda reculent ob confessionem?

2885 **T**ertio, opinio illa dat miseris peccatoribus occasionem tacendi in confessione gravia peccata, ex quorum manifestatione, jure merito timere poterunt exclusionem à suffragiis, communibusque aliis commodis, si opinio illa praesertim probabilis sit. Si enim praesertim probabilis sit, probabiliter timere poterunt praxim illam. Communis verò Doctorum sententia est, probabiliter timentem sibi, vel aliis, aliquod grave incommodum, vel damnum, extrinsecum confessioni, ex eo quod confiteatur certum aliquod peccatum, non teneri illud confiteri.

2886 **Q**uartò, si opinio illa praesertim sit probabilis, omnes Novitii excusabuntur ab obligatione confitendi peccata, ob quorum confessionem probabiliter timere poterunt, ne sibi suffragium negetur ad profitendum, sicut & omnes Professi ab obligatione confitendi peccata, ob quorum confessionem probabiliter timere poterunt, sibi suffragium negandum ad officia & praelaturas, sibi negandum excundi licentiam, &c. Quo proinde casu omnes Religiosi, tam Professi, quam Novitii, excusabuntur ab obligatione confitendi gravia crimina, ab eorumque confessione retrahentur. Hoc ipso namque probabiliter habebunt causam id timendi, quo habebunt notitiam istius opinionis, practicaeque probabilitatis illius. Igitur opinio illa miseris peccatoribus retrahit à confessione. Frustraneam etiam reddit peccatorum reservationem. Quia fideles, qui in casum reservatum incidunt, non tenebuntur illum confiteri Superiori, vel delegato ipsius, ob justum timorem incurrendi grave incommodum ex tali confessione.

Et idem Clem. VIII. 16. Maii 1594. Regula.

Kkkk 2